

DEO OPTIMO MAXIMO UNI ET TRINO, VIRGINI DEIPARÆ,
ET SANCTO LUCE ORTHODOXORUM MEDICORUM PATRONO.

1645

Q U Æ S T I O M E D I C A,
QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS MANE DISCUTIENDA
IN SCHOLIS MEDICORUM, DIE MARTIS XVI FEBRUARII MDCXXII:

M. GABRIELE-ANTONIO JACQUES, DOCTORE MEDICO, PRÆSIDE.

An in morbis curandis Medicamentorum incerta quantitas?

MEDICAMENTORUM natura nostram alterat, redacta prius in actum à calore nobis infuso: omnis verò posita in quatuor elementorum ad generationem concurrentium mixtione, quæ cum temperamento prorsus eadem est: ea mixtio propria cuique *idiosyncrasia* nominatur, ac licet nullâ certâ demonstratione definiri possit, tamen artificiosâ conjecturâ in ordines quatuor ad medendi usum valdè necessarios distinguitur, respectu corporis humani, quod in rerum natura medium tenet ad pondus & exquisitè temperatum, velut mensura rerum omnium.

PRO vario medicamentorum ordine variæ medicamentorum instituendæ doses, quæ æstimantur numero, pondere, mensurâ, mole. Ad numerum referri potest frequentia medicamenti gradum & dosim compensans. Quæ longiùs abscedunt à nostrâ naturâ, parciora, & rariora esse debent, ut metallica, chymica, & venenata omnia, specificis & propriis alexiteriis destituta. Quæ ad nostram temperiem, consistentiam, & substantiam propriis accedunt, ut plurima plantarum & animantium genera, liberaliùs, & frequentius usurpanda, modò sint *conveniens*: in quibus vilissimis & vulgò notissimis Medicinæ dignitas magis elucet.

LEGITIMA gradûs limitatio, & dosis vera æstimatio indicatur ab affectûs, qui contra naturam corpori insidet, magnitudine, & affecti cuiusque corporis naturâ: extremis morbis extremè exquisita remedia sunt optima: sed quibus simul, & semel, aut sæpius, plura an pauciora particularim adhibenda, vel exhibenda sint considerandum: Condonandum etiam aliquid consuetudini, quæ velut altera natura est. Ab ætate, tempore, & regione, nulla medicamentorum qualitas, nec ulla quantitas indicatur.

SINGULARIS natura corporum affectorum humano ingenio comprehendi nequit, nec circumscribi potest accuratè morbi magnitudo, quæ à malignitate nihil quidquam differt, nec aliud est, quàm ejus, qui à peculiari naturâ fit recessus, quantitas. Hujus fidelissimus & æquissimus æstimator habebitur, qui conjector erit optimus ex internis, externisque causis, ac symptomaticis, quæ mox apparent, aut superveniunt, & cuiusque loci laborantis conditione.

EX his tam incertis nulla certa demonstratio quantitatis medicamentorum esse potest, sed tantùm conjectura opem experientiæ flagitans: quæ ut secura sit, nec ægro molesta, rationis ductu à levioribus utilibusque medicamentis ad vehementiora, sed innoxia progreditur, quæ morbum quidem expellant, naturam partis vel totius corporis tueantur, & roborent. Unde lectissimorum medicamentorum preparatio necessaria, & compositio solemnis in nostris opiat, electuariis, pilulis, cæterisque confectionibus, quarum non certior quidem dosis, sed securior, quàm simplicium, vel extractorum.

Ergo, in morbis curandis, Medicamentorum incerta quantitas.

Domini Doctores disputaturi.

M. Joannes Basse, Medicus Domus Regiæ.

M. Joan. Bapt. Thomas Martinenz, Scholarum Professor.

M. Antonius de Jussieu, Regiæ Scientiarum Academia, & Botanici in Horto Regio Parisiensi Professor.

M. Franciscus Passer.

M. Joannes - Baptista Silva, Srenissimè Ducis Borboni Medicum ordinarium.

M. Thomas-Bernardus Bertrand.

M. Jac. Benigne Winslow, Regiæ Scientiarum Academia Socius & Gallicæ Chirurgiæ Professor.

M. Ludovicus Gaillet.

M. Joan. Baptista Fernelius, in Regiâ Artium Academiâ Socius botanicus.

Proponebat Parisiis ANTONIUS CASA-MAJOR, Beneatensis, Baccalaureus Medicus, A. R. S. H. 1722. à sextâ ad meridiem.